

КОНТРОЛЬ ЯК ОДНА З ОСНОВНИХ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

Скічко Ірина Анатоліївна, студент IV курсу Вінницького відділення Навчально-наукового інституту заочного та дистанційного навчання Національної академії внутрішніх

Основною метою розвитку фінансового ринку України є становлення цілісного та прозорого, високоліквідного, ефективного та справедливого ринку фінансових послуг, регульованого державою та інтегрованого у світовий ринок.

Проте, щоб досягти поставленої мети слід не лише впроваджувати відповідні стандарти, але й, що не менш важливо, здійснювати контроль відповідності їх реалізації.

Зауважимо, що контроль діяльності учасників ринку фінансових послуг проявляється як функція системи управління суспільними процесами. Це стосується переважно соціального управління, політичного керівництва, народної демократії, правової держави тощо.

Контроль як функція соціального управління – це система спостереження і перевірки процесу функціонування відповідного об'єкта у соціальній сфері суспільства з метою встановлення відхилень від заданих параметрів [1, с. 52].

Як функція соціального управління контроль об'єктивно необхідний. Він спрямовує процес управління за встановленими ідеальними моделями, коригуючи поведінку підконтрольного об'єкта [2, с. 33].

Суть контролю полягає в тому, що суб'єкт управління здійснює облік і перевірку того, як об'єкт управління виконує його постанови.

Таким чином, соціальне управління і контроль – явища, тісно пов'язані одні з одними і які у взаємодії утворюють стійку систему.

Контроль як функція, політичного керівництва є засобом зміцнення демократії в умовах багатопартійного суспільства. Основна спрямованість контролю і перевірки – виконання правлячою партією своїх програмних установок і

передвиборчих платформ щодо прискорення соціально-економічного розвитку країни у подальшому зростанні добробуту народу. Як показує досвід, після приходу до влади правляча партія нерідко не виконує передвиборчих програм, тому завдання контролю – своєчасно виявляти ці порушення і конституційно усувати їх.

Контроль як функція народної демократії здійснюється самим народом і для народу. У правовій демократичній державі правомірно розглядати контроль як функцію народної демократії, самоуправління народу.

Як специфічна об'єктивно необхідна функція держави контроль розподіляється між різними частинами економічної системи відповідно до місця їх у цій системі і з урахуванням особливостей сфер суспільного життя, в яких вона здійснюється. Суть державної влади в Україні полягає в тому, що управлінські функції здійснюються безпосередньо там, де це можливо, за активної участі трудящих [3, с. 20-21].

Контроль, як функція правової держави включає в себе сприяння діяльності підприємств щодо процесів, які вони виконують, за допомогою економічних стимулів. Це пільгове державне кредитування виробництва продукції, інвестування, оподаткування тощо. Економічний контроль сприяє підвищенню ефективності виробничої та фінансово-господарської діяльності підприємств. При цьому поєднується державний контроль і внутрішній контроль власників, зацікавлених у виконанні державних замовлень, контрактів, завдань з метою підвищення економічної ефективності господарської діяльності.

За допомогою контролю держава захищає інтереси споживачів, перевіряє якість продукції, забезпечує доступність і вірогідність інформації про кількість, якість та асортимент продукції [4, с. 29].

Таким чином, держава не може нормально функціонувати і розвиватися без чітко організованої системи контролю за виробництвом, розподілом і перерозподілом суспільного життя в країні. Контроль є невід'ємним елементом надбудови суспільства, який зазнає серйозних змін у процесі розвитку його

політичної системи, органів державного і господарського управління, законодавчої і виконавчої влади.

Ефективність роботи органів виконавчої влади і місцевого самоврядування в державі багато в чому залежить від здійснення контролю за виконанням законів, рішень, розпоряджень, від організації їх виконання.

Контроль дисциплінує працівників апарату управління, дає можливість об'єктивно оцінювати рівень їх компетентності і відповідальності, сприяє поширенню позитивної практики роботи [5, с. 50].

Контроль у широкому розумінні – це система спостереження і перевірки відповідності процесу функціонування об'єкта управління прийнятим управлінським рішенням і спрямований на успішне здійснення поставлених цілей.

Основна мета контролю полягає в тому, щоб: а) об'єктивно вивчити фактичний стан справ у різних ланках суспільного і державного життя; б) виявити ті фактори та умови, які негативно впливають на процеси виконання прийнятих рішень, здійснення заходів і досягнення цілей.

Список використаних джерел:

1. Бречко О.В. Удосконалення контролю в системі управління фінансовими ресурсами регіону // Фінанси України. – 2002. – № 9. – С. 51-54.
2. Калюга Є.В. Проблеми організації внутрішньогосподарського контролю за місцями виникнення витрат і центрами відповідальності // Вісник податкової служби України. – 2001. – № 17. – С. 31-36.
3. Кочерин Е.А. Контроль в процессе управления предприятием. – М.: Знание, 1986, – 64 с.
4. Максименко Г.Д. Внутриведомственный контроль. – М.: Финансы и статистика, 1981. – 172 с.
5. Андрійко О.Ф. Державний контроль і тенденції його розвитку в умовах ринкових відносин // Міжвідомчий збірник наукових праць “Правова держава”. Випуск 4. – К.: Наукова думка, 1998. – С. 49-53.